

MY LIFE IS WORTHWILE TO LIVE

Petr Samojký a Mark Shiels

2017-06-04

Když ti někdo položí otázku „co je smysl života?“ Řekni mu, že je to špatně položená otázka. Správně položená otázka totiž zní: „Jaký smysl dávám svému životu?“

If someone asks you the question ,what is my purpose in life?' I suggest you tell that person that perhaps this is the wrong question to ask. Maybe a better question to ask is ,how do I give purpose and meaning to my life?'

V poloze těch otázek je velký rozdíl. V prvním případě člověk pasivně předpokládá, že život má nějaký smysl, a může jej tak hledat mnoho let; v druhém případě je jasné, že je to na něm, aby svému životu smysl dal, aby pro to něco udělal! Je to o přístupu k životu, jak jej vnímáme, jak jej pojmáme a co pro něj děláme.

There is a real difference. The person who asks the first question ,what is my purpose in life?' may well reflect on this question for years. Whereas the person who asks ,how do I give purpose and meaning to life?' is actively taking personal responsibility to ensure that life is filled with both purpose and meaning.

Povím vám na to téma příběh. Jeden pán se trápil, že jeho život nemá smysl. Jak s tím pocitem zápasil, jedné noci měl sen, a v tom snu k němu přišel pohádkový dědeček. Když se mu svěřil se svým trápením, dědeček řekl: „Mám pro tebe radu. Udělej každý den deset dobrých skutků a uvidíš, co se stane.“

There is a wisdom story about a man who was troubled by the feeling that his life had no meaning or purpose. Wrestling with this feeling in his thoughts – one night he had a dream! In his dream he met an old wise woman who asked him why he was so troubled by this existential question. He told her he was in deep despair about his life seemingly having no meaning or purpose. ,I have some advice for you' said the wise old woman, ,do ten good deeds every day and see what happens!'

Když se pán probudil, dobře si ten živý sen pamatoval, a vzal ho vážně. Cestou do práce pozdravil souseda. V tramvaji pustil sednout starou paní. Při obědě, když viděl, že jeho kolegyni chutná zákusek, jí ho celý dal. Zatelefonoval známé, která je dlouhodobě nemocná. Cestou domů zavolal manželce a zeptal se jí jestli je třeba něco nakoupit – a pak zašel do obchodu a nakoupil všechno, co mu manželka řekla. Doma uvařil večeři pro celou rodinu. A jak pořád myslel na svůj sen a dobré skutky, a tak vzal vyvenčit psa a vykartáčoval kočky.

When he woke up, with the dream firmly implanted in his mind, he set about doing ten good deeds that day. Leaving for work, he encountered his neighbour and wished her ,good morning.' On the tram he gave up his seat to an elderly person. At lunch, knowing that his colleague loved dessert, he gave his dessert to her. Later that afternoon he telephoned an elderly friend who had been sick for a long time. On

the way home, he called his wife and asked her if she needed him to do any shopping – so he called at the grocery store on the way home and picked up the items his wife had requested. When he got home, he told his wife to relax while he cooked dinner for the whole family. Ever conscious of his dream and the ,ten good deeds he needed to do this day' – he took the dog out for a walk and on his return he stroked and brushed the family cats.

Pak si ještě se synem zahrál pexeso a prší a před spaním mu přečetl pohádku. Když se manželka zmínila, že má žízeň, donesl jí džus a ještě jí udělal kafe. Když se před spaním vysprchoval a viděl, jak je koupelna zmáčená, utřel po sobě podlahu, aby to manželka ocenila.

He played the card game ,pexeso' or ,pairs' with his son and then read him a bedtime story. After his son had gone to bed, he fetched his wife some juice from the fridge to quench her thirst and then made her some coffee. Taking a shower before bedtime, he thought - I'll clean the shower unit after me and dry the floor so that my wife appreciates my good efforts today.

Když se konečně dostal do postele, chvíli před usnutím spokojeně bilancoval: „To byla ale dřina,“ a tvrdě usnul.

After climbing into bed, just before he fell asleep he thought, ,well I got ten good deeds accomplished today but boy, that was really tough!'

Ve snu pak k němu opět přišel pohádkový dědeček, a povídá: „Můj milý, to nebyly dobré skutky, to byly tvoje povinnosti!“

In his sleep that night he had another dream. The wise old woman came to him again and said ,my dear, those weren't good deeds that you did, they were simply the things that everyone should do! Why not try again tomorrow?

Ten příběh dobře ukazuje jak rozdílně můžeme vnímat své hodnoty: čemu někdo říká dobrý skutek, někdo jiný považuje za svou osobní povinnost. Když své hodnoty přehodnotíme, budeme žít jinak. Zamysleme se nad tím osobně: jak vidíš rozdíl mezi dobrými skutky a osobními povinnostmi? A sdílí ten pohled i lidé ve tvém okolí, tvoji blízcí, přátelé a vůbec lidé, kteří jsou s tebou tak či onak spojeni?

This story illustrates how we, as human beings, may perceive our values differently! What some call good deeds, others might call duties. Some of us might think that deeds and duties are the same thing. The story however, makes the point that good deeds are different from what is expected of us by our friends and family everyday.

Ale toto je pouze začátek duchovního cvičení při rozjímání o smyslu v životě! Můžeme se ptát sami sebe dál – jak žijeme svůj život Sub specie aeternitatis – je tam dost cítění Věčnosti v jednotlivých chvílích našeho života? A můžeme pokračovat – dokážeme vždy pružně překonávat svoje pohodlí a zvyky a pověry? A co víc – co děláme pro druhé, jak pomáháme našemu světu?

This is an important spiritual insight in our quest for finding deeper meaning in life. We may ask ourselves - do we live our lives always with an eye on eternity, sub specie aeternitatis, regardless of what we are doing?: do we always consider the bigger spiritual picture? Furthermore, do we challenge our behaviour, do we take ourselves to the edges of our comfort zone; do we challenge our beliefs? What are we really doing to help others and to help the world we live in?

Dnes jsme poprvé slyšeli a zazpíváme nově objevenou píseň N. F. Čapka. Čapek byl originálním člověkem s originálními nápady – přesně jako ty a já. Ale určitým způsobem slouží jako výborný příklad hodný následování: jeho hluboká oddanost, nadšení a láska pro svobodomyšlnou víru u nás i ve světě. V té písni říká velmi jasně že je důležité učinit život smysluplný tím, že do něj smysl vložíš. Čapek nás vyzývá, abychom nečekali na někoho, kdo nám řekne nějakou teorii o smyslu v životě, ale abychom žili své sny a ideály, a udělali něco pro ty, kdo jsou méně šťastní než my – abychom vložili svému životu smysl prací pro druhé a pro náš svět!

Today, we have heard and will sing for the first time, the newly discovered hymn of the Rev Norbert Čapek. Čapek was a special person with his own mind, his own thoughts – just like you and me. In many ways he serves as a good example to follow in terms of his dedication, devotion and love to the Unitarian Faith and Tradition both in the Czech Republic and the wider International Unitarian Movement. In the hymn, he states clearly, that life is only purposeful when you find ways of putting your faith into action. Čapek encourages us not to wait around to be told the meaning of life, rather he prompts us to live out our faith, to do something that will help others less fortunate than ourselves, to find our purpose in life by helping others.

Čapek tu píseň napsal 31. 3. 1942, zatímco očekával utrpení a smrt v koncentračním táboře v Dachau. Místo aby psal o strachu a nespravedlivosti, on napsal tuto píseň. Odlišuje se od těch, které napsal jindy. Je naléhavá a těžká, a přece tak nějak veselá. Se vši určitostí v ní Čapek deklaruje, že ať se děje co se děje, on zůstane věrný svým ideálům a snům, a do poslední minuty udělá co bude moci, aby je následoval ve snaze vložit životu smysl:

Čapek wrote this hymn on March 31st, 1942 while he was interned in the Priesterblocken at Dachau Concentration Camp where he knew that he would be tortured and probably die. Instead of writing about his fears and suffering Čapek chose to write this hymn. It is different from the many other hymns he wrote – it is intense and heavy, yet joyful at the same time. In the words of the hymn he declares that no matter what, he will remain faithful to his ideals and dreams and will continue to put his faith into action, working to give purpose and meaning to life.

Cituji Čapka: „Mně stojí za to žít a srdnatě se bít za ideály svatě vznešené. Jen dujte větry zlé, nezmůžete nic v mé duši v pokoře tiše ztišené. Kdo ze všad tísněn byl, však duchem vítězil, je vítán v sboru svatých hrdinů. Kdo pouta překonal, kdo myslí křídla dal, vyprostil sebe ze skrytu stínů.“

I quote Čapek: „My life is made worthwhile by fighting bravely on for those ideals I hold most great and holy. Though evil winds may blow they will not rock the calm in my soul, which remains both quiet and lowly. For heaven waits for those whose spirits have won through despite the storms and battles raging round them. And they will find the Sun whose minds have let them rise and stand against the darkness and the mayhem.“

To určitě není snadný úkol. Ale pokud ti tvé ideály a sny pulzují žilami, nemůžeš si pomoci. Čapek také ten pocit dobře znal, a proto říká: „Byť zklamán tisíckrát a snad i v boji pad, mé žití za to dozajista stálo! Věčnosti, tobě vzdám dík žes můj svatý chrám. Mé žití za to dozajista stálo!“

This isn't easy by any means. But if your ideals and dreams run through your veins, then you can't help it. And Čapek was well aware of this and knew: „I might be disappointed, I might fall in the fight but I am sure that my life was worth living! The life which is to come has been my holy shrine. I trust that I have lived a life worth giving.“

Když ti někdo položí otázku „co je smysl života?“ Řekni mu, že je to špatně položená otázka. Správně položená otázka totiž zní: „Jak slavím dar svého života tím, že mu vkládám smysl a účel?“

If someone asks you the question ‚what is the purpose of life?’ I suggest you tell that person that perhaps this is the wrong question to ask. Maybe a better question to ask is ‚how do I celebrate the gift of life by giving it purpose and meaning?’

Bud' tím, kým cítíš, že máš být, dělej cokoliv, co cítíš, že máš dělat. Utrat' čas svého života podle svých priorit, hodnot a svědomí. Ale měj vždy na mysli, že je velmi důležité vědět v mysli, zdravé vnímat v duši, a cítit v hloubi srdce, že tvůj život stojí za to žít!

Be yourself. Do whatever you want to do. Live your life following your own values, priorities and conscience. But remember that the best way to live, the best way for your spiritual being, is to know that you are living a life that is worth living.